

Prinsen & prinsessen

Liefdevolle verwaarlozing schijnt goed te zijn voor een kind.
Maar Eva Munnik is meer het type dat met een roze limousine
vol kinderen door de McDrive gaat.

TEKST **Eva Munnik**

‘Je baby wordt al blij van op schoot zitten en een liedje zingen. Daar is geen babyspa voor nodig’

f ik wilde schrijven over het opvoeden van de prinsen- en prinsessengeneratie.

Over babyspa's, kleuters met duizenden volgers op Insta

en kindermeditatie. Daar moest ik even over nadenken. Ken ik zulke ouders? In mijn hoofd ga ik mijn vriendenkring af. Nee, eigenlijk allemaal vrij calvinistische vaders en moeders. Het type ‘doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg’. Mijn vriendin, huisarts Rianne, is van de liefdevolle verwaarlozing. Allereerste schoolreisje? Toch gewoon naar de buitenschoolse opvang na afloop, papa en mama moeten werken en de leidsters kunnen ook verbaasd doen dat je onder de stoelen verstopt zat. Een andere vriend van ons, Huub, vertelt smakelijk hoe een van zijn drie kinderen ooit uit de bakfiets tuimelde toen hij op het Leidseplein te hard remde. Een Amerikaanse toerist maakte hem uit voor *bad father* omdat het joch geen helm droeg, terwijl Huub zijn zoontje de bak weer in wipte en het gehuil negerend vrolijk verder fietste. Aan pleisters doet hij niet: ‘Een wond kan beter ademen.’

Nee, zo veel over het paard getilde kinderen ken ik niet in mijn omgeving. De ouders van een klasgenoot hanteren een ijsjes-beloningssysteem: tien keer je bord leegeten is één ijsje. Mijn dochter vertelt het telkens weer vol ongeloof als zij haar dagelijkse Magnum eet. O wacht, ik ken wel een uitzondering... ikzelf! De minst calvinistische en meest excentrieke ouder in mijn omgeving, dat ben ik. Toen mijn kind negen jaar werd, huurde ik een roze Hummer-limousine voor haar verjaardag. Al haar vriendinnen mochten achterin kinderchampagne drinken en zo gingen we door de

McDrive. Toen school dicht was vanwege corona, gingen mijn dochter en ik naar wellnesshotel Sanadome. Ze maakte haar huiswerk op het kingsize bed waarna we gingen zwemmen in de thermale baden en allebei een uitgebreide gezichtsbehandeling inclusief hoofdmassage kregen. Ze mag elk jaar een halloweenfeest geven. Eén jaar was ik drie dagen bezig om een Harry Potter-escaperoom te maken, want die wilde ze en bestond niet. Ik geef toe: het gaat best ver. Help, kweek ik een verwend nest?

KINDERYOGA EN BABYSPA

In mijn vriendenkring ben ik misschien een uitzondering, maar landelijk signaleer ik een trend. Restaurants met babyccino (cappuccino voor baby's) op het menu, kinderyogavakantieweken en wat dacht je van babyspa? Alleen al in Amsterdam tel ik er vijf op Google Maps en het is niet eens een Randstad-ding. In Kampen kun je een Baby Bubble Sessie boeken voor je oogappel vanaf 35 euro. *Het is belangrijk om uitgerust en met een vol buikje aan een sessie te beginnen, dit zorgt mede voor een goed resultaat.* In Tilburg kunnen baby's hun floatsessie combineren met een massage. Kinderen met stress (help, ik ben mijn speen kwijt!) kunnen naar mindfulness of meditatie. Is je peuter onzeker (waarom lukt die koprol in de ballenbak nooit?), geef hem een eigen coach.

Meta Blansjaar is leerkracht, moeder van Jochum en Floris en blinkt uit in decadente uitspattingen voor haar zoontjes. ‘Toen Jochum vier jaar werd, vierden we zijn aanstaande eerste schooldag met een weekendje Barcelona samen. Hij was toen nog drie, ja. We gingen naar het aquarium, maakten een boottocht en pakten de hop-on-hop-off-bus. Het was geweldig! Mensen trokken hun wenkbrauwen erover op dat ik met een

peuter een weekendje Barcelona deed, maar dat interesseerde me geen lor. Toen de jongens zes en zeven waren, gingen we met het gezin naar Parijs. Ik had een appartement in het hippe Quartier Latin geboekt met een enorme jacuzzi. De kinderen mochten bij de Lush-winkel om de hoek hun mandje vol bruisballen gooien. De Galaxy was favoriet: blauw met sterren en glitters. Jammer dat we het blauw daarna niet meer van de jacuzzi geschrobd kregen. Als leerkracht van groep 7 en 8 zie ik trouwens ook genoeg decadentie. Bij het kerstdiner op school kwam een jongen met lege handen aan: ‘Het eten komt zo.’ Dus ik nam aan dat z'n vader of moeder nog wat zou brengen. Stond er opeens een Thuisbezorgd-koerier in het klaslokaal met dertig loempiaatjes. Geweldig! Ik kwam niet meer bij. Zulke uitspattingen maken het leven wat mij betreft alleen maar leuk.’

INSTAGRAM VOLGOOIEN

Worden onze kinderen kleine narcistjes van al die aandacht en decadentie? Is het misschien geen toeval dat mijn dochters favoriete cadeau onder de kerstboom een selfiestick was? Het bewijs dat we een generatie kinderen opvoeden die wel erg gewend is aan de spotlights? Susanne Verzuu is leefstijlcoach en in opleiding tot toegepast jeugd- en kinderpsycholoog. Ook is ze moeder in Amsterdam-Zuid, hét verwenwalhalla, lijkt mij. ‘Ik zie soms wel dingen die wat ver gaan,’ beaamt ze. ‘Zoals een feestje in de spa met nagelstyling... voor een kind dat twee werd. Twee!’ Zoiets baart Verzuu wel een beetje zorgen. ‘Op zich is er natuurlijk niets mis met leuke dingen doen samen, maar het is wel zaak dat je erop let waar je kind behoefte aan heeft. Een kind van net twee zit niet in een fase dat het blij wordt van nagelstyling. Dan gaat het volgens mij

meer om wat die moeder wil en dat ze haar Instagram vol kan gooien met foto's. Leef je liever in in wat je zoon of dochter nodig heeft.’ Orthopedagoog Mariëlle Beckers vindt babyspa's daarom best ver gaan. ‘Baby's hebben vooral rust, reinheid en regelmaat nodig. Als je ze wakker maakt om ze met een floatbandje om hun nek in het bubbelbad van de babyspa te laten drijven, vraag ik me af of dat nou zo ontspannen is voor je kind. Doe je het voor je baby of voor jezelf? Misschien heb je een influencer het op social media zien doen met haar baby, maar vraag je af of je kind er baat bij heeft.’ Verzuu: ‘Verder denk ik dat je decadente uitjes voor een ouder kind beter niet kunt gebruiken om een tegenvaller te compenseren. Wordt je kind niet voor een feestje uitgenodigd? Leer hem of haar dat teleurstelling erbij hoort en probeer het verdriet liever niet weg te poetsen met een shopsessie. Kinderen hebben er op latere leeftijd meer aan als ze weten dat mindere dagen erbij horen en dat ze daarmee kunnen dealen. Persoonlijk vraag ik me ook af of dat onderdompelen in weelde wel verstandig is met het oog op de toekomst. Wie zegt dat je kind die levensstijl kan volhouden? Misschien lukt dat financieel helemaal niet en dan is dat extra zuur als je kind niet gewend is aan minder luxe.’

HET GAAT OM AANDACHT

Klinkt allemaal heel zinnig, wat de kenners zeggen, maar ik wil het eigenlijk niet horen. Moet ik dan echt ophouden met die over-the-topactiviteiten die ik zo leuk vind? Ik bedoel: het is geen Kardashian-achtig over the top. Geen privévliegtuigen of dure kleding. Maar het Volkshotel met hottubs op het dak was ons tweede thuis tijdens de saaie lockdowns, ik fleurde zelf ook helemaal op van wat afwisseling in die saaie tijd. Die Harry Potter-escaperoom maken kostte ►

Worden onze kinderen **kleine narcistjes** van al die aandacht en decadentie?

me drie dagen – terwijl er een stapel werk op me wachtte – maar wat was het leuk om al die puzzels en raadsels te verzinnen. Mag dat dan allemaal niet? Nou nee, zeggen de deskundigen, tuurlijk mag dat wel. Sterker nog: het positieve aan deze generatie ouders is juist ook dat ze zo bewust met hun nageslacht bezig zijn. Het zure verwijt dat je weleens hoort dat ouders van nu te druk zijn voor hun kroost is sowieso onzin. Onderzoekers van de universiteit van Californië concludeerden dat vaders en moeders juist meer qualitytime besteden aan hun kind dan vijftig jaar geleden. In 1965 was een moeder gemiddeld 54 minuten per dag bezig met de zorg voor de kinderen. In 2012 besteedden moeders bijna twee keer zo veel tijd aan de zorg voor hun nageslacht: 104 minuten per dag. De tijd die vaders met hun kinderen bezig zijn, nam nog veel sterker toe: van 16 minuten per dag in 1965 naar 59 minuten per dag in 2012. We zijn bewust met onze kinderen bezig en daar hebben kinderen baat bij, zeggen de deskundigen. Het is goed voor een kind om gezien te worden, dat geeft zelfvertrouwen. Maar onthou wel dat het gaat om echt beschikbaar zijn voor je kind, zegt orthopedagoog Beckers. 'En dat zit 'm in kleine dingen. Je baby wordt al blij van op schoot zitten en een liedje zingen. Daar is geen babyspa voor nodig. Wat herinneren je kinderen zich later? Vast wel die mooie vakanties, maar vooral die keer dat jullie een spelletje deden en je zoontje won van papa en mama. Excessieve uitjes zijn leuk, maar er zit vaak veel ruis omheen. Het gaat om de aandacht.' Coach Verzuu: 'Ik denk dat de bottomline is: welvaart is geen welzijn. Een halfuur onverdeelde aandacht en samen met lego spelen doet soms meer goed dan een middag in de spa. Het gaat om echt contact met je kind, je aansluiten bij zijn of haar belevingswereld en ontwikkeling.'

fotografie Tom ten Seldam @ Superstom, assistent-fotografie Lucie de Vos

VERWENNEN ÉN LEREN

Oké, check: beschikbaar zijn goed, activiteiten zonder aandacht voor elkaar slecht. Maar waar ligt dan de grens? Mag ik nog met mijn dochter naar de beauty-salon als ik beloof nooit meer een roze limo te huren? Zo simpel is het niet, zeggen de experts, maar misschien is het nog wel simpeler dan dat: voed je kind op. Verzuu: 'Als je toch met je peuter of kleuter naar de yoga gaat of een ouder-kindmassage boekt, benadruk dan dat het gaat om voor jezelf zorgen, dat je het doet omdat je jezelf waardeert. Niet dat het gaat om er beter uitzien of ander uiterlijk vertoon.' Beckers: 'Prima om een onwijs decadent feestje voor je kind te geven, maar zorg ervoor dat je kind zich ervan bewust is hoe luxe dat is. Als ze gewend zijn dat alles altijd kan, wordt dat hun referentiekader. Laat je kind ook zien dat niet iedereen zo veel geld heeft, leer je zoon of dochter over prijzen als jullie naar de supermarkt gaan. Kortom: geef normen en waarden mee. Als je goed opvoedt, verpest je je kind heus niet met veel luxe of uitjes.' *Point taken.* Voeden we prinsen en prinsessen op? Ja, sommigen van ons misschien wel. Is dat erg? Niet zolang die 'prins of prinses' ook meekrijgt waar het echt om draait in het leven. Mijn persoonlijke visie? Kritiek op de volgende generatie is van alle tijden. Met name oudere mensen en mensen zonder kinderen blinken uit in het mopperen dat zij nooit minder zijn geworden van wat liefdevolle verwaarlozing. Terwijl je dat in feite dus niet weet, of je 'meer' was geweest zonder die verwaarlozing. Eén ouderwetse wijsheid klopt wel: alles waar 'te' voor staat is niet goed. Geef je kind niet te veel op een presenteerblaadje, maar verwennen mag. Jij bent vast niet minder geworden van wat minder aandacht of luxe, maar wie weet was jij nu wel een nóg gelukkigere versie van jezelf als je zo'n moeder had gehad die een roze Hummer-limo huurde voor je verjaardag. Ik noem geen namen. •

Eva Munnik (47) heeft een man, dochter, rode kater en een kantoor in bed waar ze voor bladen typt en boeken schrijft.